

Večernik

Leto III. (X.), šte. 261

Maribor, petek 15. novembra 1929

»JUTRA«

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček, zav. v Ljubljani št. 11.409
Vella mesečno, prejemani v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasi po tarifu
Oglase sprejema tudi oglasni oddelak »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Imenovanje likvidatorjev naših oblastnih samouprav

Dr. STARE LIKVIDATOR MARIBORSKE, Dr. MENCINGER LIKVIDATOR LJUBLJANSKE OBLASTNE SAMOUPRAVE.

LJUBLJANA, 15. novembra. Ban drav-
ske banovine, inž. Dušan Serbec, je ime-
noval danes likvidatorja obeh bivših
slovenskih oblastnih samouprav. Za li-
kvidatorja v Ljubljani je imenovan dr.
Mencinger, za Maribor pa dr. Stare. Oba

likvidatorja bosta prevzela danes svoje
posle iz rok dosedanjih oblastnih komi-
sarjev, dr. Natlačena in dr. Leskovarja.
Pri banski upravi začasno imenovani
oddelni načelniki posameznih upravnih
sekcij so danes prevzeli svoje posle.

Kaj pripravlja Heimwehr v Avstriji?

ČEŠKI POSLANEC DR. WINTER O PREVRATNIH NAČRTIH HEIMWEHRA IN O ZVEZI MED REGULARNO VOJSKO IN HEIMWEHROM.

PRAGA, 15. novembra. V današnji
izdaji »Prava Lidu« objavlja poslanec
in bivši minister dr. Leon Winter
senzacionalen članek o sedanjih do-
godkih v Avstriji. Dr. Winter piše med
drugim:

Heimwehr se mrzlično pripravlja
na prevrat v Avstriji. V ta namen je
že izdelan natančen načrt za koope-
racijo med Heimwehrovci in regular-
nimi zveznimi četami. Načrt gre za
to, da se regularna armada izpopolni
s formacijami Heimwehra, tako da bi
bili tudi Heimwehrovci pod enotnim
vojaškim vodstvom. Podrobnosti mo-
bilizacijskega načrta je izdelal gene-

ral Ronge, ki je že znan kot šef nek-
danjega volunjskega oddelka bivšega
dunajskega vojnega ministrstva. Za
pohod na Dunaj je določena v prvi vr-
sti šesta gorska brigada v Bregenzu.
Seveda pa tudi delavstvo ne stoji
prekrižanih rok in se bo že znalo braniti.

Iz vsega tega je razvidno, da grozi
Heimwehr z državljansko vojno. Toda
to bi nikakor ne bila več samo notra-
nje-avstrijska stvar. Zato bodo češki
socialni demokrati vložili na zuna-
njega ministra interpelacijo, kaj na-
merava češkoslovaška vlada ukreni-
ti, da se vzdrži mir in red v Evropi.

Beograjski gospodarski krogi za bojkot italijanskega blaga

RAZBURJENJE V BEOGRADU RADI AFERE CASSONE - RADOJLOVIĆ VEDNO VEČJE. — GLADOVNA STAVKA RADOJLOVIĆA.

BEOGRAD, 15. novembra. Afera
Cassone-Radojlović je še vedno predmet
obširnih komentarjev tukajšnjih listov in
se zlasti beograjskih gospodarskih kro-
gov polašča vedno večje razburjenje.
Kakor znano, je Miodrag Radojlović, šef
velike, stare in renomirane beograjske
trgovske družbe, v Palace-baru na provokanten
nastop italijanskega letalskega atašeja
Cassone, ki je zasramoval Beograd in
našo državo, odgovoril s krepkim udar-
cem, tako da se je Cassone zgrudil v na-
slonjač. Na intervencijo italijanskega po-
slanika v Beogradu je bil nato veletržec
Radojlović, čeprav je konflikt izzval

Cassone, obsojen na 10 dni policijskega
zapora. Radojlović je pričel nato v pro-
test z gladovno stavko in je po 6 dneh
sedaj že tako oslabil, da so ga morali
prepeljati v bolnico.

Odločna zahteva italijanskega poslani-
ka, da mora biti Radojlović za vsako ce-
no kaznovan, je izzvala v vseh beo-
grajskih gospodarskih krogih strahovito
razburjenje in to tembolj, ker je bil ugled-
en beograjski trgovec kaznovan samo
zato, ker je branil čast svojega naroda,
Beograda in svojo. Dosedaj sicer še ni
prišlo do nobenega sklepa, ni pa izklju-
čeno, da pride do represalij beograjskih

gospodarskega položaja ne da doseči
niti s carinsko zaščito niti z visokimi
subvencijami niti s protekcijo. To-
lažba s svetovno gospodarsko krizo
je zelo slaba. Ta kriza v posameznih
panogah proizvodnje je le prehodni
stadij in most od konjunktura do kon-
junktura. Sedaj je na obzorju interesa
gospodarska Mala antanta. Je to re-
alizacija ideje, o kateri je govoril dr.
Beneš na konferenci Male antante 1.
1927. v Jahimovu, realizacija srednje-
evropske ekonomske ideje. Lani v
Bukarešti se ni več govorilo o gospo-
darski Srednji Evropi, ampak samo o
gospodarski Mali antanti, o tem, da se
tri politično ozko vezane države še
bolj tesno spoje na gospodarski pod-
lagi. Hantos je mnenja, da je iz trgo-
vskih, prometnih in političnih razlogov
zelo težko iztisniti Madžarsko in Av-
strijo iz te gospodarske antante. Go-
spodarska Mala antanta bi bila brez

njih umetna tvorba, bila bi pa obenem
težka pogreška s strani Madžarske,
ako bi z neosnovanim nezaupanjem
gledala na zblizanje Male antante.
ker je načeloma treba pozdraviti go-
spodarsko sodelovanje držav, ki žive
v prijateljskih odnošajih. Smrtni greh
je politika izoliranja, dočim je skup-
nost najvišji zakon človeštva. Obža-
lovanja vredno bi bilo — končuje
Hantos — ako bi Madžarska hladno
odbila željo Male antante, da bi tudi
Madžarska stopila v ta gospodarski
blok.

Nedvomno tudi ta glas, ki pledira
proti izolaciji Madžarske, katero iz-
vaja današnji madžarski režim, ni
osamljen in upamo, da bo v zvezi z
demokratizacijo Madžarske, ki mora
nastopiti prej ali slej, prišlo tudi zbli-
žanje Madžarske s sosednimi, torej
tudi z našo državo.

gospodarskih krogov. Že se govori o
tem, da se proglasi v odgovor na nastop
atašeja Cassone z bojkotiranjem vsega
italijanskega blaga. Veletvrdka Rado-
lović je že stornirala vsa naročila in pre-
kinila sploh vse zveze z italijanskim po-
slovnim svetom z motivacijo, da ne mo-
re biti več v zvezi s tvrdkami države,
ki na tako nedostojen način žali našo
državo. Pričakovati pa je, da mu bodo
sledili sedaj še mnogi drugi njegovi to-
variši, od česar bo imela škodo samo
Italija, na drugi strani pa bi medsebojno
odnošaji se še poslabšali.

Tako postopanje italijanske vlade na-
pravlja vsekakor skrajno slab vtis, ker
se zdi, kakor da ima za željo komplici-
ranje medsebojnih odnošajev med obe-
ma državama, česar pa ne želi ne naš
narod ne naša vlada.

Trgovinska pogodba s Češkoslovaško

PRAGA, 15. novembra. Dne 26. im-
stopi trgovinska pogodba med Jugosla-
vijo in Češkoslovaško v veljavo. Obe-
nem se bodo pričela pogajanja za skle-
nitev nove tarifne pogodbe na pet let.

Francija in izpraznitev tretjega pasu Porenja

PARIZ, 15. novembra. Nemški poslani-
k Hoesch je imel s francoskim minist-
skim predsednikom Tardieu-om daljšo
konferenco. Kakor poroča »Matin«, je dal
Tardieu nemškemu poslaniku zagotovilo,
da bo francoska vlada storila vse, da se
v prvih šestih mesecih leta 1930 izvede
popolna izpraznitev tretjega zasedenega
pasu. Svojo dobro voljo pa mora poka-
zati pri tem ne samo Francija temveč
tudi Nemčija. Želja francoske vlade je,
da se druga haaška reparacijska konfe-
renca sestane čimprej in da stopi obenem
čimprej v veljavo tudi Youngov načrt.

Vlom na Aleksandrovi cesti

Neznani storilci so vlomili v podstre-
šno shrambo Antona Birkmajerja na
Aleksandrovi cesti št. 77. in pokradli
preprog, posteljine in blek v skupni
vrednosti nad 5000 Din. Stanovalci so
takoj osumili delavce, ki so bili v hiši
zaposleni in pozvali policijo, ki je zasli-
šala delavca Jakoba Verliča in Ivana
Brodnjaka. Ko je Brodnjak opazil straž-
nika, je prosil gospodarja, naj ga pusti
domov, češ da se počuti slabo, česar mu
pa gospodar ni verjel. Med tem je straž-
nik naročil oškodovancu, naj se odpelje
na stanovanje osumljenca v Slinvico,
predno bo on utegnil poskriti ukradeno
blago. Z avtomobilom so nato odpeljali
tudi orožnike in uspeh ni izostal. Že na
pragu Brodnjakovega stanovanja so na-
šli prezezan preprogo, ki je bila ukra-
dena Birkmajerju, v hiši starišev Brod-
njakove žene pa so našli tudi ukradeno
suknjo. Med tem se je za avtom pripeljal
na kolesu tudi Brodnjak domov, ki je
tatvino priznal, tali pa da bi imel razen
najdenih predmetov še kaj doma. Tudi
ni hotel priznati, da bi mu pri tatvini kdo
pomagal, vendar se je ugotovilo, da sta
vlomila v podstrešje in oplenila omaro
z Jakobom Verličem in si plen razdelila.
Policija je aretirala tudi Verliča in bosta
oba vlomilca izročena sodišču. —

Državna razredna loterija

Na 3. in 4. dan žrebanja so bile sledeče
v upravi »Jutra« in »Večernika« kuplje-
ne srečke izžrebane: št. 7.624, 40.518,
100.704, 100.703, 115.618, 115.620, 123.855
na dobitke po Din 500.

z sosedne Madžarske

smo minule dni čuli dva razveseljiva
glasova, ki nam dokazujeta, da se po-
javljajo v tej državi vedno bolj močna
stremjenja, ustvariti iz aristokratsko-
policijske Madžarske moderno in na
drugi strani se čimbolj približati zla-
sti sosedom ter iskati z njimi gospo-
darske stike. Ta stremjenja, za kateri
mi v svoji notranjosti gotovo stoji ve-
čina madžarskega naroda, dušijo in
jim onemogočajo razmah stebri da-
našnjega režima, madžarska plemiš-
ka oligarhija, ki so ji tuji ideali prave
demokracije.

V madžarskem parlamentu se je
vršila te dni velika debata o novem
vojaškem kazenskem zakonu, ki ga je
predložil novi vojni minister Gömbös
in je v svojem bistvu tipičen za re-
akcionarnost in policijsko-avtokrat-
sko mentaliteto današnjega madžar-
skega režima. V debato je posegel z
velikim govorom tudi voditelj meščan-
ske opozicije, demokratični poslanec
Karl Rasay, ki je z žgočo ironijo oži-
gosal današnji madžarski režim in
predloženi zakonski načrt, o katerem
je izjavil, da ni nič drugega, nego pro-
širjenje izjemnega stanja v državi, s
katerim se bo država spremenila v
temnico. Obtožil je vlado, da je po-
zabila na vse gospodarske reforme,
z mrzlično naglico pa skuša preriniti
razne vojaške zakone, ki unravičeno
vzbujajo sum, da se na Madžarskem
pripravlja volna diktatura. Režim, ki
že devet let bazira na sistemu inter-
niranja in protekcijonizma, uvaja z
novim zakonom nove strahote reak-
cije: smrtno kazen za nedoletne, bat-
tiranje, izključenje dokaznega postop-
ka, če ima tožitelj v vojski posebne
zasluge, možnost, da častnik enostav-
no z orožjem ubije neoboroženega re-
dova itd., in peha tako Madžarsko
nazaj v srednji vek ter sramoti mad-
žarski narod pred kulturo in člove-
štvom. Grof Bethlen, ki je slovesno
obljubil, da bo vrnil ključ, s katerim
se bodo otvorila vrata državljanskih
svobod, se s tem protipacifističnim
in provokatornim zakonom bi je sa-
mega sebe po zobeh.

Rasayev odločni govor je v vseh
madžarskih političnih krogih izzval
senzacijo, dobro pa je odjeknil tudi v
ostalem svetu, ki ve, da je večina da-
našnjega madžarskega režima v pa-
lamentu le umetna, stvorjena nasilno
na podlagi okrnjenih državljanskih
pravice, in da bi v slučaju svobodnih
volitev na podlagi splošne in tajne vo-
lilne pravice v madžarskem parla-
mentu soglašala ogromna večina na-
rodnih zastopnikov z Rasayevimi de-
mokratičnimi nazori.

Drug zanimiv glas je prišel iz ust
bivšega državnega tajnika in enega
izmed najodličnejših reprezentantov
madžarskih gospodarskih krogov,
Elemerja Hantosa, o Mali antanti in
Srednji Evropi. Razvoj večine sred-
njeevropskih držav je po njegovem
mnenju prišel na mrtvo točko. To je
vodilo do spoznanja, da se izboljšanje

Mihael Zevaco

Beneška ljubimca

Zgodevinski roman iz starih Benetk 217

To je bil brezprimeren polom, ena tistih nesreč, ki jim še domišljija komaj verjame, da so se res zgodile... In Roland Kandiano je zdaj zopet svoboden, visokost.

»No, in?«
»In najraznovrstnejši razlogi me nagibljejo k mislim, da je bil kardinal Bembo eden izmed povzročiteljev omenjene katastrofe. Roland Kandiano mora strašno sovražiti kardinala; in kardinal se gotovo zaveda tega sovraštva. Odpotoval je, ker se boji...«

»In vaša domnevanja,« je dejal Foscari, mereč policijskega načelnika s svojim orlovskim pogledom, »vam pričajo nemara, da se drugi ravno tako boje.«
»Ne, visokost. Kajti osebe, ki jih misli vaša visokost s temi besedami, so izmed tistih, ki nikdar ne beže pred nevihto, nego se igrajo sredi nje kakor albatros z morskimi viharji. Te osebe, visokost, se ustavljajo in triumfirajo. Mislim, da mi jih ni treba imenovati.«

Dož se je zamislil.
Nato je dejal z usmevom:
»Spreten človek ste, Džennaro.«
»Visokost me ceni previsoko,« je odgovoril policijski načelnik in se priklonil še globlje nego prikrat.

»In kam menite, da se je Bembo zatekel?«
»Njegova eminenca je pobegnila v Rim,« je dejal policijski načelnik, povdarjaje besedo pobegnila.

»V Rim! Zakaj v Rim in ne v Milan ali n. pr. v Florencu?«

»Visokost ste gotovo slišali o neki rimski kurtizani, ki je živela do nedavnega časa v Benetkah, kjer je razvijala najrazsipnejši in najrazkosnejši sijaj?«

»Imperija?« je dejal dož in prebledel iznova.
»Da, visokost, tako je! Torej, ako se ne motim — in zdi se mi, da se ne motim — sta imela kardinal in kurtizana drug z drugim izvestne tajinstvene stike, ki se mi jih je posrečilo raziskati in spoznati, in ki mi nudijo skoraj naravnost dokaz, da ima Bembo važne vzroke, biti tam, kjer se nahaja Imperija. Zdaj pa je kurtizana odpotovala v Rim, kardinal je zapustil Benetke še isti dan; ostalo naj sklepa vaša visokost sama, kakor se ji zdi verjetno.«

Dož je vstal.
Džennaro je že hotel oditi, kakor da bi mislil, da ga dož odslavlja.

Toda dož mu je mignil, naj ostane ter dejal:
»Počakajte, gospod; nisva še gotova.«
»Vendar že enkrat!« je mislil policijski načelnik.

»Sedite,« je rekel dož.
»Visokost...«
»Hočem. Dovolj znamenit človek ste, da smete sedeti v doževi navzočnosti. In nazadnje — etiketna vprašanja so postranska reč. Vi ste človek z razumom, odločno voljo in vdanostjo, in te tri lastnosti je redko najti v eni osebi... Vredne pa so več kakor vsi častni naslovi.«

Džennaro je sedel.
Dož je stopil parkrat semintja. Zdel se je vznemirjen.

Nato se je vrnil v svoj naslanjač, rekoč:
»Ne govoriva več o kardinalu. Naj se vrne, če hoče...«

»Če more!«
»Kako mislite?...« Foscarija je streslo.
»Reči hočem, visokost, da je moje prepričanje takšno, da se Bembo ne vrne nikdar več, niti v Benetke, niti kam drugam, in da je na tistem velikem potovanju, s katerega ni povratka. Vidite, visokost — ker sem načelnik republikanske policije, naj govorim kot policijski načelnik... dasi bi moral biti zdajle pravzaprav nekdo drugi na mojem mestu in vam povedati to, kar vam povem jaz...«

»Kdo neki?«
»Zdi se, moj neposredni predstojnik, to je, veliki inkvizitor.«

»Eh, saj vam je znano, da je podal veliki inkvizitor svojo demisijo... In sploh, česa naj se človek nadeja od Dandola,« je nadaljeval dož z bridkostjo. »Dandolo je klavern ostanek bivšega človeka, žalostna veja slavnega debla, nezmožen trdnega ukrepanja... Govorite torej jasno in brez okolišev.«

»Da,« je menil Džennaro spretno, »mesto velikega inkvizitorja, je žal, izpraznjeno. Kajti v tem trenutku bi bilo treba, da ga zavzame odličen človek...«

»Kakor na primer vi!« je dejal dož.
»Ah, visokost, jaz vendar ne zaslužim tolike časti!«

»Zakaj ne! Zaslužite jo, Džennaro. Jaz sam vam pravim. Dajte, služite mi v položaju, v katerem ja dramo sedaj, ali bolje rečeno, služite državi, kakor bi ji služil veliki inkvizitor, ki bi bil vreden tega naslova; če storite to, se vam ni treba bati, da ste gojili varljivo nado.«

»Visokost,« je dejal Džennaro in vstal, »govoriva torej kratko in jasno. Že dolgo časa sem na tihem čakal besed, ki jih je zdajle govorila vaša doževska visokost. Podrejena služba policijskega načelnika me res duši. Kaj pa sem? Prvi berič, nič več. Če mislite, da sem vreden več in da tista razumnost, energija in vdanost, o kateri ste govorili, zasluži širšega udejstovanja na širšem pozorišču, potem, visokost, se vam nudi zdaj pripravni trenotek.«

»To se pravi, da me prosite za dostojanstvo velikega inkvizitorja?«

»Da, visokost!« je dejal Džennaro jasno.
»Dobro, obljubljam vam ga; samo pridobiti si ga morate!...«

»Skušal bom, visokost,« je odgovoril Džennaro, dasi ga je stalo mnogo truda, prikriti svoje razočaranje.

»Ne mislite,« je povzel dož, »da vam obljubljam nekaj iluzornega. Določiva dan, ki si ga zapomnite: 2. februarja pridite in me spomnite moje obljube; držal bom dano besedo.«

»To je vse, kar sem hotel imeti, visokost, in vaši pogoji so mi s tem popolnoma jasni. Sicer pa bodite prepričani, da nisem šele čakal obljube, ki ste mi jo blagovolili dati, nego sem že naprej ukrenil vse, kar je potrebno glede ceremonije, določene na prvega februarja.«

Dož je mahnil z roko, kakor da odobrava te besede. Nato je povzel:

»Vi torej pravite, da se Bembo ne vrne več v Benetke?«

»Hotel sem pač izraziti svoje prepričanje, da je kardinal ob tej uri že poginil od roke Rolanda Kandiana.«

»Vidite, ravno o tem bi rad govoril z vami,« je vzkliknil dož in se začel zopet izprehajati s kratkimi koraki. »O tem in o zaroti, ki se pripravlja. Kajti prišel sem do prepričanja, da snujejo proti meni zaroto, skoraj pred mojimi očmi, tako da ne vem več, komu naj zaupam; niti tistih dvesto aretacij, ki so se izvršile zadnjih štirinajst dni, me ne more pomiriti.«

»V tem imate prav, visokost, zato ker niste zaprli pravih tičkov!«

»Tudi meni se vidi, da ne! A govoriva o vsem po vrsti. Kako to, da ste tako dobro poučeni o vsem početju Rolanda Kandiana in ga vendar ne morete dobiti v pest?«

»Ali je policija republike res tako obnemogla, da jo ima en samcat človek lahko cele mesece za norca?«

»Priznati moram, visokost, da me spravlja vprašanje, ki mi ga stavite, v nemajhno zadrego... in to ne zaradi mene, ali vseeno boli človeka sree, če mora nakopavati drugemu nemilost.«

Džennaro je govoril in mislil v tem trenutku odkritosrčno in ironično, skeptično in zaničljivo ob enem.

»Govorite... govorite... ne prizanašajte nikomur.«

»Naj bo. Dokler je bil Dandolo veliki inkvizitor, sem imel trikrat priliko, prijeti Rolanda; toda nerazločljiva naključja so hotela, da je prišlo po velje vselej prepozno in da so me v mojih lastnih ukrepih ovirali ukrepi z druge strani.«

»Kaj pa zdaj, odkar je Dandolo podal demisijo?«

»Odtlej je Roland izginil iz Benetek, visokost.«

»Ali ste prepričani?«

(Nadaljevanje sledi)

Mali oglasi, ki služijo v posebej dovalne in socialne namene občinstva; vsaka beseda 30 p, najmanjši znesek Din 5--

Mali oglasi

Zenitve, dopisovanje in oglaševanje trgovskega ali reklamnega značaja; vsaka beseda 50 p, najmanjši znesek Din 10--

Štedilnik,
bel, dobro ohranjen, prodam. Glavni trg 12. 2922

Mirni zakonski par
brez otrok išče do 1. decembra večje stanovanje v bližini glavnega ali koroškega kolodvora. Naslov v upravi lista. 2944

Ekzistenca.
Dobro idoča obrt se radi izselitve za Din 60.000 proda. Avto ter stanovanje zraven. Naslov pove upravi lista. 2932

Lenarška autoprometna družba
sprejme takoj ali najpozneje do 1. decembra 1929 zanesljivega šoferja z najmanje dvoletno prakso za progo Sv. Lenart—Cmurek. Zahteva se tudi narodna zanesljivost. Ponudbe na družbo. 2940

Velika pojedina klobas
v soboto in nedeljo v gostilni Mesarska ulica 5, Saurin. 2930

Oddam takoj stanovanje,
dve sobi, kuhinja in shramba na lepi solčni legi. Naslov v upravi lista. 2931

Separirano, lepo meblirano sobo
za eno ali dve osebi, eventuelno z uporabo kuhinje oddam. Betnavska cesta št. 67. 2929

Stanovanje,
moderno opremljeno, v enodružinski vili in velikim vrtom oddam takoj. Pisarna »Rapid«, Gosposka ul. 28. 2938

Zive ribe

ščuke, karpji, linjoli, togaši, štiri raznih velikosti v delikatesni trgovini

H. Supančič
Gosposka ulica 32

P. n. občinstvu naznanjam, da otvorim v soboto, dne 16. novembra 1929

restavracijo in kavarno

„PROMENADO“

v Tomšičevem drevoredu.

Prizadevala si bom zlasti z najboljšim vinom ter točno postrežbo cenj. goste postreči.

Se priporočam in prosim za obilen obisk

2941

Angela Cajnko.

Starešinska zveza jugoslovanskega akademskega društva „Triglav“ v Mariboru naznanja, da je umrl njen član

Dr. Bogomir Skaza

okrožni zdravnik v Rušah

Pogreb pokojnika je bil dne 13. novembra v Rušah.

MARIBOR, dne 14. novembra 1929.

Večnaja mu pamnat!

Potrži neizmerne žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretresujočo vest, da je naš iskreno ljubljeni, nepozabni oče, ozir. stari oče, tast in stric, gospod

Franjo Selinšek

zasebnik,

v petek, dne 15. novembra 1929 ob 5. uri zjutraj, po dolgi mučni bolezni, previden s tolažili sv. vere, v 69. letu svoje starosti, boguydano preminul. 2946

Pogreb nepozabnega pokojnika se vrši v nedeljo, dne 17. novembra 1929 ob 15. uri iz kapele mestnega pokopališča v Pobrežju.

Sv. maša zadušnica bo darovana dne 18. novembra 1929 ob 7. uri v stolni in mestni župni cerkvi v Mariboru.

MARIBOR, dne 15. novembra 1929.

Romana LAH, roj. Selinšek, Dora SELINŠEK, hčerki; Franjo LAH, trgovec, zet; Danica, Zorica in Romana, vnukinje, ter vsi ostali sorodniki.